

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَىٰ أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَ  
عَسَىٰ أَن تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (بقره/۲۱۶)

جهاد در راه خدا، بر شما مقرر شد؛ در حالی که برای تان ناخوشایند است. چه بسا چیزی را خوش نداشته باشید، حال آن که خیر شما در آن است. و یا چیزی را دوست داشته باشید، حال آن که شر شما در آن است. و خدا می‌داند، و شما نمی‌دانید.

### لغات:

**كُرْهٌ:** بضم اول ناپسند و مشقتی که انسان در درون خود احساس می‌کند و به فتح اول مشقتی است که از خارج تحمیل شود، هر دو در قرآن به کار رفته است.

**عَسَى:** فعل جامد است به معنی رجاء و امیدواری، چون در کلام خدا به کار رود گاهی برای ایجاد امید و گاهی برای حتم و جزم می‌باشد.

### پیام‌ها:

۱- ملاک خیر و شر، آسانی و سختی و یا تمایلات شخصی نیست، بلکه مصالح واقعی ملاک است و نباید به پیشداوری خود تکیه کنیم. «عَسَى أَن تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ»

۲- کراهت و محبت نفسانی، نشانه خیر و شر واقعی نیست. «تَكْرَهُوا ... وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ... تُحِبُّوا ... وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ»

۳- جنگ و جهاد در راه دین، مایه خیر است. «كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ ... وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ»

۴- تسلیم فرمان خدایی باشیم که بر اساس علم بی‌نهایت به ما دستور می‌دهد، گرچه ما دلیل آن را ندانیم. «وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ»